

[Finansministeren.]

at råde over til sit forbrug, hans såkaldte disponible indkomst, den er jo stort set uændret gennem denne transaktion; det skal man da lige være opmærksom på. Det er altså de andre skatteydere og ikke den, der præsterer denne kapitalbinding, der i virkeligheden er med hertil; hvis der er nogen nettoopsparing, så er det de andre skatteydere, der præsterer den. Det er derfor, vi er modstandere af denne ordning; vi er absolut modstandere af ordninger i det hele taget, hvor man via skattesystemet forsøger at reparere på det ene og det andet med det resultat, at det er andre skatteydere, der skal bøde for de dispositioner, som de pågældende i kraft af skattelovgivningen mener at de vil foretage. Det skal vi ud af, og det er det, vi sigter på som en forbedring af det nuværende skattesystem.

Jeg vil gerne spørge hr. Haunstrup Clemmensen, hvad han mener med, at jeg her har mistænkeliggjort skatteborgerne; det mener jeg ikke jeg har. Jeg vil gerne vide, på hvilken måde jeg har mistænkeliggjort disse skatteydere.

Med hensyn til andre urimeligheder, da sigter jeg ikke på noget bestemt, men jeg sigter på at gå videre ad den vej, vi her har betrådt, og få rensset vores skattesystem for en hel masse urimelige fradrag, som først og fremmest belaster lønmodtagerne.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jeg lyttede meget intenst til finansministerens argumentation; den gik ud på, at finansministeren mente, at de skatteydere, der stadig kom til at betale, forstod jeg, efter hans forslag 80-90 pct. i marginalskat, måske stadig ville kunne have en meget betydelig fordel af at anvende kapitalbindingsreglerne. Det viser, synes jeg, at finansministeren overhovedet ikke har sat sig ind, i, hvad vort forslag går ud på. Det går nemlig slet ikke ud på nedslag i den skattepligtige indkomst, men på en ensartet præmiering af alle skatteydere, der præsterer en opsparing af et givet beløb.

Finansministeren har øjensynlig endnu ikke sat sig ind i forslaget, og da finans-

ministerens argumentation altså bygger på en total misforståelse af det fundamentalt nye i forslaget, vil jeg egentlig gerne henstille til formanden, at man overvejer at udsætte den endelige afgørelse af denne sag, til finansministeren er blevet klar over, hvad forslaget går ud på.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Haunstrup Clemmensen): Finansministeren spurgte mig, hvad jeg mente med at sige, at han mistænkeliggjorde skatteyderne. Når der bestandig tales om, også flere gange under denne debat, at der er skatteydere, der altså kan benytte disse urimeligheder i skattelovgivningen, som finansministeren vil tage initiativet til at få væk, så er der dog ikke noget urimeligt i at bede om at få at vide, hvad det er for urimeligheder, finansministeren tænker på. Så får vi at vide, at det er ikke noget bestemt. Men er der dog ikke mulighed for, at en finansminister, der fra folketingets talerstol taler om urimeligheder i den gældende skattelovgivning, kunne konkretisere det? Jeg tror, det ville være nyttigt at få at vide, hvad der her er tale om. Når der så yderligere siges, at det, vi her ønsker gennemført, er på andre skatteyders bekostning, så har vi jo nogle gange hørt forlydender om, at regeringen måske vil overveje at præmiere en eller anden form for opsparing. Hvem skal betale det? Er det ikke også skatteyderne under den ene eller den anden form? Og jeg synes stadig, man savner finansministerens klare erkendelse af, at opsparingen ikke er tilstrækkelig stor, og at regeringen ikke har noget forslag til at gøre den større. Foruroliger det dog stadig ikke finansministeren, at der i de sidste tre måneder af Nationalbanken har måttet opkøbes for 775 mill. kr. obligationer? I sidste tegningsperiode blev der dog købt af sparerne for 300 mill. kr. for at sætte ind på disse bundne konti, og det ophæver man nu uden at sætte noget alternativ i stedet. Ansvarsbevidst synes jeg ikke man kan betegne en sådan handling.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Der er jo i tidens løb sagt meget herinde i dette ting om op-